

som Loven kunde aabne Udsigt til; men jeg kan paa ingen Maade ansee det for rigtigt at række Haanden til, at det skulde skee paa den Maade, som Finantsministeren ønsker, at Tilførselen atter skulde kunne lukkes med en bestemt Datum, uden Legislaturens Medvirkning. Det er en skadelig Maade at ordne saadanne Sager paa, der er aldeles stridende mod det Forsmaal, jeg for mit Bedkommende har havt med at indbringe Sagen, og jeg vil aldrig for mit Bedkommende stemme for en saadan Lov.

Finantsministeren: Der forekommer mig at være noget mindre klart i den ærede Ordførers Fremstilling af Sagen, naar man nemlig seer hen til de Resultater, hvortil han selv er kommen, saavel ved Lovens Affattelse som ogsaa ved enkelte af de Puncter, han selv fremsatte. Jeg forstaaer ikke ganske, hvorledes den ærede Ordfører kan finde, at man slet ikke ved denne Leilighed skal tage noget Hensyn til den herskende Dyrtd, undtagen forsaavidt man netop af den finder sig foranlediget til, at benytte Leiligheden til at faae noget Nyttigt sat igennem. Jeg kan ikke med denne Anskuelse forene, at Lovforslaget, saaledes som det nu af Udvalget er foreslaaet, selv tilfjendegiver sig som midlertidigt, og at den ærede Ordfører endvidere tilfagde sin Understøttelse for et eventuelt nyt Paalæg af en lille Indførselstold paa formalede Kornvarer, uagtet han foreslaaer nu aldeles at ophæve Tolden. Det forekommer mig, at, skal man bringe Overensstemmelse ind i disse forskjellige Udtalelser, saa maa den være at søge dert, at Ordføreren mener, at der dog kunde være et særdeles Hensyn at tage til den herskende Dyrtd, og til at man under den burde gaae videre, end man ellers vilde gaae. Iøvrigt skal jeg ikke indlade mig videre paa at debattere det Spørgsmaal, hvorvidt det er rigtigt i Anledning af den herskende Dyrtd at aabne Sluserne, som den ærede Ordfører udtrykte sig, for Indførselen af

visse Artikler; thi der er slet Ingen, der har fremsat den Anskuelse, og navnlig har jeg hverken fremsat den eller nogenstunde næret den. Den ærede Ordfører maa jo erindre, at der ikke her foreligger noget Forslag fra Regjeringen om at erholde en saadan Bemyndigelse som den, hvorefter der er Spørgsmaal, for et vist Tidrum, istedetfor hvilket Forslag da Udvalget fremsætter sit Lovforslag i to Paragrafer; saaledes staaer Sagen ikke. Regjeringen har, uagtet den ellers har taget under Overveielse, hvilke Foranstaltninger den herskende Dyrtd maatte fore til, dog ikke fundet sig foranlediget til at fremsætte noget som helst Forslag i den Retning, hvorefter der nu handles; men det er ganske rigtigt, at jeg i min Skrivelse til Udvalget har antydnet, ligesom jeg ogsaa troer, det fremgaaer af mine Udtalelser her i Salen, at, naar man endelig vil gjøre Noget i den Retning, som det ærede Udvalg nu har behandlet, saa vilde jeg finde, at der kunde være nogen Grund til at give Regjeringen en saadan Bemyndigelse; det fremgaaer imidlertid noksom af mine Udtalelser, at jeg helst er for, at man slet ikke gjør Noget. Men, vil man endelig gjøre noget, søler man sig forpligtet dertil, søler man sin Samvittighed lettet ved at kunne sige, som den ærede Ordfører ved flere Leiligheder har sagt med Hensyn til sit Forslag, at man dog har gjort Noget, gjort, hvad man kunde, saa vilde jeg tilraade at lade det blive ved et saadant Forslag som det, jeg har fremsat for Udvalget, og som findes paa anden Spalte af dets Betænkning. Skulde man imidlertid komme til et saadant Resultat, saa maa jeg dog bede ret meget erindret, at det paa ingen Maade er et Resultat, som jeg ønsker; jeg seer helst, at der ikke udkommer nogen Lov om det hele Forhold, men, vil man det endelig, saa kan jeg paa ingen Maade indrømme, at man gaaer videre end af mig nu anført.